

نویسنده: م.ک. بهادر اکمار «M.K.Bhadrakumar».
منبع و تاریخ نشر: اندیا پانچیلا «2025-12-24».
برگردان: پوهندوی دوکتور سیدحسام «مل»

مناقشه مسکو و کیف، روابط پاریس و برلین را تیره کرده است

The Moscow-Kyiv conflict strains Paris-Berlin ties

تصمیم اتحادیه اروپا برای انتشار اوراق قرضه برای وام دادن به اوکراین - و عدم استفاده از دارایی‌های مسدود شده روسیه - شکاف‌های جدیدی را آشکار کرد. در همین حال، آمریکایی‌ها در حال آماده شدن برای گفتگو با روس‌ها هستند.

EU's decision to issue bonds to give Ukraine a loan—and not use frozen Russian assets — exposed new chasms. Meanwhile, Americans are preparing for dialogue with Russians

تصویر نمایشی (تصاویر اکسپرس | سوراو روی)

اجلاس اتحادیه اروپا پنجشنبه گذشته در بروکسل به یک رویداد محوری تبدیل شد. نکته برجسته، تصمیم اتحادیه اروپا برای عدم استفاده از ثروت مسدود شده روسیه بود که تخمین زده می‌شود حدود ۲۱۰ میلیارد یورو در حوزه قضایی کشورهای عضو نگهداری می‌شود و بزرگترین بخش آن بیش از ۱۸۰ میلیارد یورو در Euroclear بلژیک است.

در عوض، اتحادیه اروپا تصمیم گرفت با افزایش ۹۰ میلیارد یورو اوراق قرضه یورو در برابر بودجه اوکراین، به این کشور یک راه نجات مالی ارائه دهد. شکاف‌هایی در وحدت این بلوک ظاهر شده است. تعداد فزاینده‌ای از کشورهای اتحادیه اروپا دیگر متقاعد نشده‌اند که می‌توان از جنگ نجات یافت.

اساساً، موانع توقیف وجوه روسیه فنی نبود، بلکه سیاسی بود. بلژیک با توقیف غیرقانونی مخالفت کرد و اصرار داشت که باید مسئولیت جمعی برای تحمل عواقب هرگونه تلافی روسیه وجود داشته باشد. ایتالیا و اتریش نیز همین احساس را داشتند. در این اجلاس، فرانسه در آخرین لحظه از ایتالیا جدا شد و از ایتالیا که آلمان را منزوی کرده است، حمایت کرد.

توانایی کیف برای بازپرداخت وام پس از درگیری مورد تردید است. اما اتحادیه اروپا متعهد به پرداخت حداقل ۳ میلیارد یورو بهره سالانه است. پایان بازی می‌تواند یا لغو کامل وام باشد، یا موافقت روسیه با پرداخت غرامت - یا پیروزی اوکراین در جنگ. برای عبور از مسیرهای خطرناک پیش‌رو، اتحادیه اروپا مسدود کردن دارایی‌های حاکمیتی روسیه را به طور نامحدود تمدید کرده است و آمادگی خود را برای پذیرش خطرات قانونی و دیپلماتیک برای حفظ کنترل وجوه اعلام کرده است.

مطمئناً، سرنوشت دارایی‌های مسدود شده روسیه در اروپا به یک نقطه اشتعال تبدیل شده است. از یک سو، اختلافات عمیق در غرب را آشکار می‌کند. از سوی دیگر، سوالات فوری در مورد آینده امور مالی بین‌المللی مطرح می‌کند. این بحث نه تنها نگرانی‌های قانونی و مالی، بلکه تغییرشن‌های قدرت و اعتماد جهانی را نیز آشکار کرده است.

یک دیپلمات ارشد اروپایی به فایننشال تایمز گفت: «[رئیس‌جمهور فرانسه] مکرون به [صدر اعظم آلمان] مرس خیانت کرد و او می‌داند که برای این کار بهایی خواهد پرداخت... این بن‌بست، پویایی جدیدی را بین بزرگترین قدرت‌های اروپا برجسته می‌کند: آلمانی که ابتکار عمل را در دست دارد و فرانسوی که پا پس می‌کشد... پاریس به دلیل بدهی عمومی بالا و بی‌ثباتی سیاسی، فلج شده است... این عدم تعادل، امیدها را برای راه‌اندازی مجدد اساسی موتور فرانسوی-آلمانی که زمانی برخی از بزرگترین جهش‌های سیاسی اتحادیه اروپا را به حرکت در می‌آورد، از بین برده است.»

با این وجود، فرانسه همچنان در خط مقدم تلاش‌های اروپا برای مقابله با تغییر چشمگیر نگرش ایالات متحده نسبت به متحدان ناتو و اتحادیه اروپا قرار دارد. توجه به فرانسه به این دلیل است که تنها قدرت هسته‌ای اتحادیه اروپا و کشوری با تولیدکنندگان مستقل سلاح است. فرانسه روسیه را تهدیدی رو به رشد برای این قاره می‌بیند و در حال افزایش هزینه‌های نظامی، افزایش تولید سلاح و دو برابر کردن نیروی ذخیره است.

اما، به طور معمول، مکرون همچنین فرانسه را به عنوان یک میانجی بالقوه بین اروپا و روسیه قرار می‌دهد. او ممکن است به سمت مذاکرات دوجانبه با پوتین برود. کرملین «آمادگی خود را برای گفتگو» با مکرون ابراز کرد و الیزه با قاطعیت پاسخ داد که «در روزهای آینده در مورد بهترین راه برای ادامه تصمیم خواهد گرفت». مکرون از اروپایی‌ها خواسته است که با پوتین گفتگو کنند. ماهیت برگشت‌ناپذیر تهاجم نظامی روسیه بالاخره در ذهنیت متحجر اروپایی‌ها جا افتاده است.

با این حال، یک فرد تنهای اصیل نیز از آن سوی کانال مانس نظاره گر است. مرحله خطرناکی از «جنگ کثیف» در پیش است. نقل قولی که اغلب به وینستون چرچیل نسبت داده می‌شود می‌گوید: «موفقیت در رفتن از شکستی به شکست دیگر بدون از دست دادن شور و شوق است.» بدیهی است که بریتانیا از جنگ با روسیه جان سالم به در نخواهد برد. قدرت باقی‌مانده «بریتانیای جهانی» در انجام عملیات‌های مخفیانه جسورانه نهفته است. کشتی‌های روسی تا سواحل لیبی در مدیترانه مورد حمله قرار گرفته‌اند. اوکراین فاقد تخصص یا توانایی لازم برای انجام عملیات تار عنکبوت - حملات همزمان پهپادها در اول ژوئن به پنج پایگاه هوایی در اعماق روسیه در پنج منطقه زمانی، از جمله بلایا در سیبری شرقی، ۴۳۰۰ کیلومتر از مرز اوکراین - بود. سرگئی ناریشکین، مدیر سرویس اطلاعات خارجی روسیه (SVR) هفته گذشته فاش کرد: «همین چند روز پیش، من یک مکالمه تلفنی نسبتاً طولانی با بلیز مترولی، مدیر تازه منصوب شده MI6، داشتم.» اما روز دوشنبه، یک ژنرال دیگر روس در مسکو در یک حمله بمب‌گذاری شده ترور شد. مسکو اعلام کرده است که موشک اورشونیک، موشک مافوق صوت که می‌تواند در عرض 11 دقیقه به بریتانیا برسد، و سیستم دفاع هوایی S-500 به «وظیفه رزمی» درآمده‌اند.

روی هم رفته، اجلاس سران اروپا تایید دیگری بر اختلاف و خستگی فزاینده بر سر درگیری اوکراین و فقدان یک استراتژی واحد برای پایان دادن به آن بود. این امر بر چشم‌اندازهای حل و فصل تأثیر خواهد گذاشت. اجتناب ناپذیر است که جستجوی حل و فصل به طور فزاینده‌ای بر اساس واقعیت‌های سیاسی جدید باشد. نشانه‌ها حاکی از آن است که نیروهای روسی در حال حرکت به سمت اودسا، خارکف و سومی و همچنین دنیپروپتروفسک، مهمترین منطقه صنعتی اوکراین، هستند.

مقامات روسی نسبت به روند صلح نوپا تردید دارند. آنها پیش‌بینی می‌کنند که حمله نظامی تا بهار آینده ادامه یابد. نخبگان کرملین نسبت به این روحیه ملی حساس هستند که

روسیه، با توجه به اینکه تا اینجا پیش رفته است، باید اطمینان حاصل کند که این جنگی برای پایان دادن به همه جنگ‌ها در منطقه است.

به دنبال آخرین رایزنی‌های کریل دمیتریف، فرستاده ویژه پوتین، با همتای آمریکایی‌اش استیو ویتکاف تا روز یکشنبه در میامی، جی دی ونس، معاون رئیس جمهور آمریکا، به نکته درستی اشاره کرد: «به نظر من پیشرفتی که حاصل شده این است که همه مسائل در واقع آشکار شده‌اند... با اطمینان نمی‌گویم که به یک راه حل مسالمت‌آمیز خواهیم رسید. فکر می‌کنم احتمال زیادی وجود دارد که به یک راه حل مسالمت‌آمیز برسیم، فکر می‌کنم احتمال زیادی وجود دارد که به آن برسیم.

در واقع، اگرچه توافق برای اوکراین به وضوح در مرکز توجه قرار گرفته است، اولویت روسیه نیز تثبیت روابط با ایالات متحده است. صحبت‌هایی مبنی بر میزبانی مسکو از ترامپ، ونس و مارکو روبریو، وزیر امور خارجه، در اوایل سال آینده وجود دارد. از سوی دیگر، آمریکایی‌ها در حال کار بر روی سفر احتمالی پوتین برای شرکت در اجلاس گروه «۲۰» در میامی هستند. مقامات دیدار بین نمایندگان کنگره آمریکا و اعضای دوما روسیه نیز در حال انجام است. تغییرات در سیاست ایالات متحده در قبال روسیه را می‌توان در استراتژی جدید امنیت ملی نیز مشاهده کرد که صریحاً از «گسترش بی‌پایان» ناتو انتقاد می‌کند.

نویسنده این مقاله

ام کی بهادر اکومار | دیپلمات سابق

----- **با تقدیم احترامات «2025-12-29»**

